

กศน. ไร่รัก

นักเรียน ทำความเคารพ เสียงของข้าพเจ้าในวัยเด็ก
ในฐานะหัวหน้าห้องชั้น ป.๖ โรงเรียนวัดเกาะตะเคียน อ.เมือง
จ.จันทบุรี กล่าวนำให้เพื่อนร่วมชั้นเรียน ทำความเคารพ
คุณครูแนะแนว จากโรงเรียนประจำจังหวัด ที่มาพบนักเรียน
ถึงที่โรงเรียน เพื่อแนะนำโรงเรียนให้รู้จักและผลดีจากการ
เรียนต่อ“มีใครต้องการเรียนต่อบ้าง ยกมือขึ้น” เสียงอาจารย์
ที่มาแนะนำถามเพื่อนๆ ในห้องเรียนเพื่อนๆ พวกกันยกมือเพื่อแสดงถึงความต้องการที่จะเรียนต่อ ในระดับ
มัธยม กันแทบทั้งห้อง มีแต่ข้าพเจ้า ที่ไม่กล้าสบตาอาจารย์ ได้แต่นั่งก้มหน้ามองพื้นห้อง ก็จะทำให้ยกมือได้
อย่างไร ทั้งๆ ที่อยากจะยกมือไปเรียนต่อใจจะขาด แต่ด้วยภาระหนี้สินที่ครอบครัวมีอยู่ เนื่องจากพ่อ กับแม่
แยกทางกัน วันนั้นข้าพเจ้ายังจำได้ดี เมื่อกลับถึงบ้านแม่เรียกกินข้าวเย็น ข้าพเจ้าได้แต่ฝืนกินข้าวกับแม่และ
น้องๆ ที่ยังเล็กๆ อีก ๒ คน เผลอน้ำตาหล่นใส่จานข้าวให้แม่เห็น ซึ่งแม่อีกก็เข้าใจถึงความรู้สึกของข้าพเจ้าได้ดีจึง
ข้าพเจ้าเข้าไปกอดพร้อมๆ กับ พูดว่า “แม่ขอโทษที่ไม่มีเงินที่จะส่งให้ลูกเรียนต่อได้ แต่แม่เชื่อว่าหนูเป็นเด็กดี เป็น
คนเก่ง วันหนึ่งหนูต้องได้มีโอกาสเรียนต่อ และอย่าลืมเอาใบปริญญามาให้แม่ดีใจด้วยนะ” หลายปีผ่านไปเมื่อใด
ที่มีโอกาสกลับไปบ้านเยี่ยมแม่ ก็จะอดไม่ได้ที่จะไปคุต้นไม้ที่ตนเองปลูกไว้ที่โรงเรียนในตอนเด็ก ได้พบกับเพื่อนๆ
ในวัยเด็ก บางคนที่นั่งเรียนติดกันลอกข้อสอบข้าพเจ้าตลอด ได้ดิบได้ดีเป็นถึง แพทย์ประจำโรงพยาบาลประจำ
จังหวัด เป็นผู้อำนวยการโรงเรียน ข้าราชการครู พยาบาล หรือทหาร ตำรวจ กันแทบทั้งห้อง และโอกาส
ของข้าพเจ้าก็มาถึง เมื่อได้เข้าสมัครเรียนเป็นนักเรียนของ กศน. อ.หล่มสัก นักศึกษาประจำ ๓๐๓.๓๓๓๓ ใน
ระดับ ม.ต้น ในปี ๒๕๔๔ - ๒๕๔๖ และเรียนจบด้วยผลการเรียน ที่ ๒.๖๑ และลงเรียนต่อในระดับม.ปลาย
ในปี ๒๕๔๖ - ๒๕๔๘ ซึ่งจบด้วยผลการเรียน ๓.๔๐ ตามลำดับ โดยมีคุณครูเกษสยาม ฤทธิ์เม้า เป็นครูผู้สอน
ซึ่งในตลอดระยะเวลาที่เป็นนักศึกษา ของกศน.หล่มสักนั้น ข้าพเจ้าให้ความร่วมมือกับกิจกรรมต่างๆ ของกศน.
เป็นอย่างดี ส่งผลทำให้ได้รับการคัดเลือกให้เป็นประธานนักศึกษาของ อ.หล่มสักในลำดับต่อมา และข้าพเจ้าก็
ได้นำวุฒิของ กศน.นี้ เข้าเรียนต่อในระดับปริญญาตรี ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ คณะมนุษยศาสตร์และ
สังคมศาสตร์ โปรแกรมวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ในปี ๒๕๔๙ ซึ่งในเทอม แรกที่ไปเรียนนั้นในชั่วโมงแรกที่
อาจารย์ผู้สอนเข้ามา ก็ให้นักศึกษาได้ทำความรู้จักกันก่อน โดยให้ไปแนะนำตัวหน้า

ห้องเรียน ซึ่งข้าพเจ้ายังจำได้ดี ในวันแรกที่ออกไปแนะนำตัวนั้น มีหลายคนที่เป็นเพื่อนร่วมชั้นเรียน แสดงออกทางสีหน้าและสายตา ที่แสดงออกถึงความไม่ยอมรับ ในความเป็นกศน.ของเรา เพราะเขาเหล่านั้น โดยส่วนใหญ่แล้ว เป็นข้าราชการแทบทั้งสิ้น ทั้งตำรวจ ทหาร เจ้าหน้าที่ฝ่ายปกครอง เจ้าหน้าที่ อบต. แทบทั้งห้อง และเขาเหล่านั้นจบสายตรงมาไม่ใช่มาเรียนต่อเหมือนข้าพเจ้า ซึ่งเป็นธรรมดาที่อาจจะมองเห็นข้าพเจ้าเป็นตัวถ่วงในการเรียน หรือการทำกิจกรรมกลุ่ม ซึ่งข้าพเจ้าก็ได้เก็บความรู้สึกในวันนั้น มาเปลี่ยนให้เป็นแรงบันดาลใจในการที่จะพิสูจน์ตัวเองให้ได้ว่าสิ่งที่จบ กศน.แล้ว มาเรียนต่อในระดับปริญญาชั้น เราก็สามารถเรียนจบได้ด้วยเช่นกัน ซึ่งตลอดระยะเวลาในการเรียน ๔ ปี นั้นข้าพเจ้าต้องขยันในการอ่านหนังสือ จดบันทึก เป็นสองเท่า และเข้าห้องเรียน แทบทุกเสาร์ อาทิตย์ ที่มีชั่วโมงเรียน ในที่สุด เพื่อนๆ ก็ให้การยอมรับในความตั้งใจของข้าพเจ้าให้เป็น หัวหน้าหมู่ เรียน ๔๙๑๒๐๒๐๕๐๑ และแล้ววันที่ข้าพเจ้ารอคอยก็มาถึง เมื่อผลการเรียนในเทอมสุดท้าย ออกมาที่ เกรดเฉลี่ยสะสม ๓.๗๒ เป็นที่ ๑ ของห้อง เป็นที่หนึ่ง ของชั้นปี ๔๙ และได้รับเกียรติยศอันดับหนึ่งของคณะ อยากกลับบ้านไปกอดแม่แล้วบอกแม่ว่า วันนี้ ลูกแม่ทำได้แล้ว ถึงแม้ว่าปริญญาตรีใบนี้อาจจะดูไม่มีคุณค่ากับยุคสมัยนี้ ที่โดยส่วนใหญ่แล้วจบระดับปริญญาโทกันเสียเป็นส่วนใหญ่ แต่ในความรู้สึกของข้าพเจ้าแล้ว ใบปริญญาใบนี้มีคุณค่าสูงมาก มันเหมือนเป็นใบปริญญาชีวิต ที่รอการพิสูจน์เป็นตัวชี้วัดเกณฑ์คุณภาพชีวิตของข้าพเจ้า เพราะในครอบครัวของข้าพเจ้านั้น ล้วนแต่เป็นข้าราชการทั้งสิ้นก็เหลือแต่พ่อคนนี่เท่านั้นที่ไม่มีโอกาสได้เรียน บางคนก็ดูถูกว่าจะเรียนไม่จบ เพราะการที่คนอายุ ๓๘ ปี เช่น ข้าพเจ้ามาเรียน กศน.ระดับ ม.ต้น ๒ ปี เรียนต่อในระดับ ม.ปลาย อีก ๒ ปี แล้วเรียนต่อในระดับปริญญาตรี อีก ๔ ปี นับได้ว่าเป็นระยะเวลาที่ยาวนานจริงๆ ๘ ปีเต็มๆ ที่ข้าพเจ้าได้มีโอกาสเรียนต่อนั้น ไม่มีวันไหนเลยที่ข้าพเจ้าจะไม่เข้าชั้นเรียน ข้าพเจ้าพยายามตักตวงโอกาสในการเรียนที่ขาดหายไปอย่างเต็มอิม และนำความรู้ใหม่ๆ ที่ได้รับนำไปปรับใช้กับชีวิตประจำวัน และงานประจำที่ทำอยู่ได้เป็นอย่างดี

ท้ายสุดนี้ต้องกราบขอบคุณ บุคลากรของ กศน.หล่มสักทุกท่านที่ให้ความเมตตา ชี้แนะ ให้คำปรึกษา และให้โอกาสได้เรียนต่อ ทำให้มีวันนี้ และต่อจากนี้ไป ข้าพเจ้าสามารถพูดที่ไหน ได้อย่างด้วยความภาคภูมิใจว่าจบกศน.หล่มสัก ก็สามารถเรียนจบปริญญาตรีเกียรติยศอันดับ หนึ่งได้เช่นกัน **เรียนเพื่อรู้ จดเพื่อจำ และนำไปปฏิบัติ** นี่คือนคติประจำใจที่ข้าพเจ้าใช้เป็นหลักในการเรียน และในชีวิตประจำวัน

ขอบคุณครับ

สมพงษ์ สิทธิโชค

เลขที่ พ. ๓๓๐๖๔๔/๒๕๕๓

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ใบรับรองคุณวุฒิ

โดยอนุมัติของสภามหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์

ใบรับรองคุณวุฒิฉบับนี้ ให้ไว้เพื่อแสดงว่า

นายสมพงษ์ สิทธิโชค

ศึกษาลำเรียงตามหลักสูตร ศิลปศาสตรบัณฑิตศึกษานิเทศศาสตร์บัณฑิตหนึ่ง

สาขาวิชา รัฐประศาสนศาสตร์

ตั้งแต่วันที่ ๒๐ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๑ เดือน พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๓

นายชัชชัย นนทชัยกุล

(รองศาสตราจารย์ช่วย ประสิทธิ์วุฒิวัฒนา)

รองอธิการบดี ปฏิบัติราชการแทน
อธิการบดี

ประวัติย่อดีเด่น

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลลี้กทลง

ประจำปี ๒๕๕๓

นายสมพงษ์ สิทธิโชค

๑๑๒ หมู่ที่ ๑ ตำบลลี้กทลง

อำเภอหล่มสัก จังหวัดเพชรบูรณ์

ประวัติศิษย์เก่า

เพื่อเข้ารับการคัดเลือกศิษย์การศึกษานอกระบบและ
การศึกษาตามอัธยาศัย ดีเด่น

ประจำปี ๒๕๕๓

นายสมพงษ์ สิทธิโชค

ศูนย์การเรียนรู้ชุมชนตำบลลี้กทลง ศูนย์การศึกษานอกระบบ

และการศึกษาตามอัธยาศัยอำเภอหล่มสัก

จังหวัดเพชรบูรณ์

